

NORGES HØYESTERETT

Den 20. februar 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Kallerud og Ringnes i

HR-2015-00423-U, (sak nr. 2015/207), straffesak, anke over dom:

I.

A

(advokat Ola Lunde)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

II.

B

(advokat Jannike Kotai)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E O G B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anker over lagmannsrettens straffutmåling og saksbehandling i en sak om forsøk på grov narkotikaforbrytelse, jf. straffeloven § 162 første ledd og annet ledd jf. straffeloven § 49.
- (2) Ved tiltalebeslutning utferdiget av Oslo statsadvokatembeter 3. februar 2014, ble B, født 00.00.1959 og A, født 00.00.1961, satt under tiltale for overtredelse av straffeloven § 162 første ledd og annet ledd, jf. straffeloven § 49. Grunnlaget for tiltalen var forsøk på kjøp av 45,55 gram hasj og 6 500 tabletter Rivotril 2 mg, inneholdende det narkotiske virkestoffet klonazepam, eller medvirkning til dette.
- (3) Oslo tingrett avsa 22. mai 2014 dom med slik domsslutning:

- "1. A, født 00.00.1961, frifinnes.
2. B, født 00.00.1959, dømmes for overtredelse av strl. §162 første ledd, jf. annet ledd jf. § 49 til fengsel i 1 – ett – år og 3 – tre – måneder.
Fullbyrdelsen av 6 - seks - måneder av straffen utsettes i medhold av straffeloven §§ 52-54 med en prøvetid på to år.
Varetekt kommer til fradrag i straffens ubetingede del med 5 – fem – dager.
3. B dømmes til innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse å betale kr. 2.000 – totusen – i saksomkostninger til staten."

(4) Statsadvokaten og B erklærte anke over tingrettens dom. Påtalemyndigheten anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for så vidt gjaldt A, mens B anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og straffutmålingen.

(5) Borgarting lagmannsrett avsa 22. desember 2014 dom med slik domsslutning:

- "1. B, født 00.00.1959, dømmes for overtredelse av straffeloven § 162 første og andre ledd, jf. § 49, jf. § 64 første ledd, til en straff av fengsel i 1 – ett – år og 2 – to – måneder. Av straffen gjøres 8 – åtte – måneder betinget med 2 – to års prøvetid, jf. straffeloven §§ 52-54. I den ubetingede delen fragår 5 – fem – dager for varetekt.
2. A, født 00.00.1961, dømmes for overtredelse av § 162 første og andre ledd, jf. femte ledd, jf. § 49, til en straff av fengsel i 1 – ett – år. Av straffen gjøres 8 – åtte – måneder betinget med 2 – to – års prøvetid, jf. straffeloven §§ 52-54. I den ubetingede delen fragår 5 – fem – dager for varetekt."

(6) B og A har anket til Høyesterett. Bs anke gjelder lagmannsrettens straffutmåling, mens As anke gjelder straffutmålingen og saksbehandlingen.

(7) Påtalemyndigheten har prinsipalt gjort gjeldende at ankene må avvises som for sent innkommet. Subsidiært er det anført at ankene ikke omhandler spørsmål som har betydning utenfor saken, og at ankene ikke bør tillates fremmet.

(8) Høyesteretts ankeutvalg bemerker at A ble frifunnet i tingretten, men domfelt i lagmannsretten. Etter straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum, jf. annet ledd fjerde punktum kan anken da bare nektes fremmet dersom Høyesteretts ankeutvalg enstemmig finner det klart at anken ikke vil føre frem. Avgjørelsen skal begrunnes, jf. straffeprosessloven § 323 annet ledd annet punktum. Utvalget behandler derfor først anken fra A.

(9) Den anførte saksbehandlingsfeilen er at hennes forsvarer fikk saksdokumentene først to dager før ankeforhandlingen, og derfor ikke hadde tilstrekkelig tid til å sette seg inn i saken. Ifølge brev fra forsvareren mottok han saksdokumentene 12. desember 2014. Ankeforhandlingen ble avholdt 18. og 19. desember 2014. Utvalget vil bemerke at det dreier seg om en forholdsvis enkel og oversiktlig sak, og at det ikke er noe som tyder på at forsvareren fikk for liten tid til å forberede seg. Den sene oversendelsen av dokumentene kan derfor ikke ha hatt betydning for avgjørelsen.

(10) I anken er det videre vist til som en feil, at det viktigste beviset som ble brukt mot tiltalte var et pengebeslag på 61 000 kroner, som hun ville få tilbake. Anken retter seg her i realiteten mot bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet, som ikke kan overprøves, jf. straffeprosessloven § 306 annet ledd. Denne delen av anken må derfor avvises.

- (11) Ved straffutmålingen har lagmannsretten tatt utgangspunkt i at forsøk skal straffes mildere enn den fullbyrdete forbrytelse, jf. straffeloven § 51, og at B er hovedmann og A medvirker. Utvalget kan ikke se at straffen på ett år er uforholdsmessig streng sammenlignet med tidligere praksis, jf. blant annet Rt. 2013 side 1697 og Rt. 2003 side 413. Lagmannsretten har gjort åtte måneder av straffen betinget på grunn av lang saksbehandlingstid. Etter utvalgets syn er det da tatt tilstrekkelig hensyn til dette forholdet. Utvalget finner det klart at anken fra A ikke vil føre frem, og det foreligger heller ikke andre grunner som tilsier at det bør gis samtykke til at anken fremmes.
- (12) Når det gjelder anken fra B, ble han domfelt både i tingretten og lagmannsretten, slik at anken krever samtykke etter straffeprosessloven § 323 første ledd første og annet punktum. Utvalget kan ikke se at anken reiser spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende sak eller at det av andre grunner er særlig viktig å få saken prøvd i Høyesterett.
- (13) Ankene tillates etter dette ikke fremmet.
- (14) Etter det resultat utvalget er kommet til, er det ikke nødvendig å ta stilling til påtalemyndighetens anførsel om at ankene er for sent fremsatt.
- (15) Kjennelsen og beslutningen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken fra A over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet avvises.

For øvrig tillates ikke ankene fremmet.

Knut H. Kallerud
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Arne Ringnes
(sign.)

Riktig utskrift: